

3 minute de poveste

Povești cu aventuri

Szeghy Karolina

Aquila

Cuprins

La cules de struguri	4	Mutarea	27
Zână cea bolnavă	5	Legumele uriașe	28
Tocăniță de porc	6	Monstrul furtunii	29
Vrăjitoarea	7	Ouăle de Paște	30
Durerea de dinți	8	Unicornul cel pitic	31
Lănțișorul pierdut	9	Oul	32
Plăcintele	10	Balaurul	33
Fantomele	11	Spargerea	34
Plăcinta cu mere	12	Trifoiul cu patru foi	35
Ciuperca cu pălărie roșie	13	Copacul de ciocolată	36
Vestuța	14	Pisica	37
Ceasul pierdut	15	Baloanele	38
Atacul trolilor	16	Izvorul pierdut	39
Cine vrea să răspundă?	17	Boala peștilor	40
Izvorul	18	Cearta	41
Zâna Gheții	19	Sughițul	42
Cu sania	20	Incendiul	43
Coșmarul	21	Piticul cel glumeț	44
Concursul de patinaj	22	Năvala viespilor	45
Steluța de Crăciun	23	Saboții fermecați	46
Ziua de naștere a Ginei Gâscă	24	Budinca	47
Fântâna vrăjită	25	Vrăjitorul	48
Ochelarii vrăjiți	26		

La cules de struguri

Veni toamna peste pădurea din apropierea Dealului Mare și frunzele copacilor începură să se veștească și să cadă. Soarele mai încălzi puțin dealurile și veni vremea culesului strugurilor.

Doctorul Ursache cultiva de mulți ani struguri pe o coastă a Dealului Mare, iar locuitorii pădurii abia așteptau să se coacă strugurii și să vină vremea culesului.

Dintre toți, copiii erau cei mai entuziasmați! Ei se treziră dis-de-dimineată, apucară coșurile în care se culegeau strugurii și alergară pe coasta dealului la cules. Boabele zemoase ajungeau nu doar în coșuri, ci și în gurile micilor pofticioși. Strugurii culeși îi duceau și îi vărsau într-un butoi mare unde mama Capră și mama Urs zdrobeau boabele călcându-le în picioare. În timp ce munceau, cântau pline de voie bună ca să le fie munca mai ușoară.

Cei mici mai dădeau din când în când câte o raită pe acolo ca să ia câte o gură de must dulce.

— Aveți grijă să nu vi se facă rău! mormăi doctorul Ursache.

Cei mici râdeau și își vedeau de ale lor.

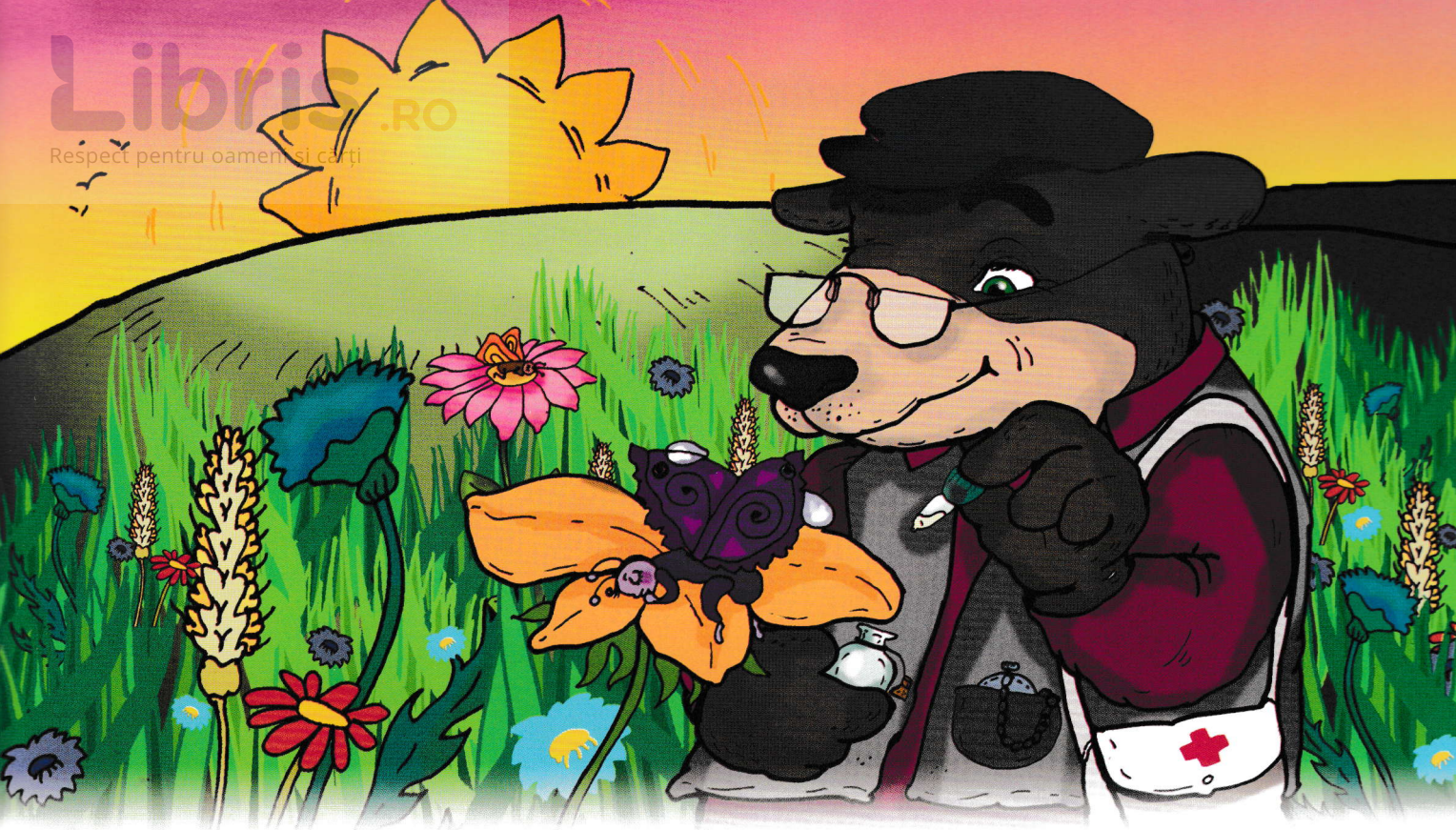
Mama Bursuc și Bibi Bursuc gătiră toată ziua, ca nu cumva să rămână cineva flămând în timpul muncii. Pregătiră supă de dovleac copt, ciuperci umplute și prăjitură cu afine din belșug.

Se făcu seară pe când terminară de cules, de călcat și de stors toți strugurii. Apoi turnară sucul de struguri în butoaie mari și le închiseră bine.

— Am muncit cu toții împreună și de aceea am reușit să terminăm, mormăi mulțumit doctorul Ursache.

Din strugurii culeși făcură suc de struguri pentru copii, dar și un vin bun de care se bucurară cei mari dintre locuitorii pădurii la balul strugurilor, organizat la începutul lunii octombrie.

Zâna cea bolnavă

Riri Veveriță porni într-o zi spre terenul de fotbal când, dintre rămurelele unei tufe, auzi pe cineva plângând. Porni în direcția aceea ca să vadă cine plânge, dar nu văzu pe nimeni.

— Alo! E cineva acolo? Cine plânge? întrebă el.

Între rămurelele tufei stătea o zână mică și verde.

— Eu plângeam! zise ea cu tristețe în glas. Mi-am rupt o aripioară și nu mai pot să zbor spre casă, în Țara Zânelor.

— Nu plânge, o liniști puiul de veveriță. Te duc la doctorul Ursache și sunt sigur că el va putea să te ajute.

Riri Veveriță o luă pe zâna cea mărunțică în lăbuță și o duse la doctor. Doctorul Ursache nu mai tratase până atunci zâne, dar își aminti că odată, demult, citise undeva că aripile zânelor pot fi vindecate doar cu rouă strânsă de pe aripile fluturilor. Nu le dezvălui celor doi secretul, însă îi promise zânei că în curând o va vindeca.

A doua zi, dis-de-dimineață, doctorul Ursache porni spre câmp ca să adune rouă proaspătă pentru doctorie. Pe câmp, fluturii încă dormeau pe petalele florilor. Doctorul Ursache se apropie tiptil și adună cu grijă câțiva stropi de rouă de pe aripile unui frumos fluture liliachiu.

Întors la cabinetul său din pădure, picură roua pe aripioara zânei și aceasta se vindecă pe dată.

Zâna le mulțumi frumos atât doctorului Ursache, cât și lui Riri Veveriță și le promise că, dacă va mai trece vreodată pe acolo, îi va vizita.

Tocăniță de porc

Mama Mistreț și puii ei – Mandi, Moni și Marc – râmau pământul în apropiere de râu în căutare de ghinde gustoase, pentru că acestea erau preferatele micilor purceluși vârgați. Avură noroc și găsiră destul de multe, așa că micuții mâncară pe saturete după care, cu burțile pline, se tolăniră pe malul râului și în câteva minute adormiră.

Atunci trecu pe acolo lupul cel rău care era lihnit de foame căci nu mai mâncase de câteva zile.

— Hmmm! Tocăniță de carne de porc! zise el lingându-se pe bot.

Se furișă până lângă purceluși și vâri repede doi în sac. Pe când se pregătea să-și ia tălpășița cu prada, mama Mistreț se postă în fața lui și își arată furioasă colții.

— Ce ai în sac, jupâne lup? îl întrebă ea.

— Am cules niște smochine, zise lupul, căutând să scape cu minciuna.

— Dar ție nu îți plac smochinele, îi aminti mama Mistreț.

— Așa e, nu îmi plac, dar nu le-am cules pentru mine, continuă să mintă lupul, ci pentru ursuleți. Chiar mă grăbesc să le duc pentru că mă așteaptă cu nerăbdare.

Dar mama Mistreț nu se lăsa păcălită. Simțea ea că lupul pune ceva la cale.

— Ia deschide sacul, jupâne! îi porunci ea, furioasă.

Speriat, lupul nu voia cu niciun chip să deschidă sacul, așa că o luă la sănătoasa. Cu toate acestea, mama Mistreț îl ajunse din urmă și îi aruncă sacul de pe umăr. Din acesta se rostogoliră cei doi purceluși care se treziseră între timp și porniră cu toții pe urmele lupului. S-ar putea să îl urmărească și acum, dacă nu vor fi obosit între timp.

Vrăjitoarea

Într-o bună zi, apăru în pădure, pe deasupra copacilor, o făptură desprinsă parcă din basme: o vrăjitoare. Locuitorii pădurii o urmăreau temători deoarece auziseră o mulțime de povești despre vrăjitoare, mai ales cum că tare le place să îi transforme pe cei ce le supără în broaște. Vrăjitoarea se lăsa în mijlocul lor și le salută.

— Ce caută o vrăjitoare în pădurea noastră? încercară animalele să afle.

— Am venit să vă transform pe toți în broaște! răspunse vrăjitoarea în șoaptă.

Animalele pădurii se uitară îngrozite unele la altele. Vrăjitoarea izbucni în râs.

— Nu vă speriați! Glumeam doar! zise ea printre hohote de râs. Am pornit spre Dealul Mare, dar am niște probleme cu mătura. Nu reușesc să iau curbele cum trebuie cu ea. Ar putea să mă ajute cineva?

Animalele suspinară ușurate.

— Nenea Țuțu Țap e cel mai priceput meșter din zonă, zise Bobi Bursuc. Îl chemăm îndată.

— Nu e nevoie, zise vrăjitoarea. Mă duc eu în zbor până la el.

Țuțu Țap studie mătura pe toate părțile și în câteva minute îi și dădu de cap problemei și o repară. Vrăjitoarea nu mai știa cum să-i mulțumească meșterului priceput.

— Ce aş putea să-ți dau în semn de mulțumire? întrebă ea.

— Nu îmi trebuie nimic. Îmi meșteresc singur tot ce îmi doresc, dar nu mi-ar strica încă o cheie și un ciocan mai mare ...

Vrăjitoarea se înălță pe mătura ei, scoase bagheta și făcu să apară la picioarele lui Țuțu Țap o întreagă cutie cu scule, îi făcu cu ochiul și dispăru printre vârfurile copacilor.

Durerea de dinți

Într-o dimineață, mama Capră se trezi cu o durere de dinți cumplită.

— Nu-i nimic, își spuse ea. Voi bea un ceai de plante și va trece cât ai bate din palme.

Dar durerea se încăpățâna să nu treacă, așa că mama Capră se duse la doctorul Ursache să îi ceară ajutorul.

Acesta se uită la dintele bolnav și stabili că trebuie scos, însă mama Capră nu voia cu nici un chip să își scoată dintele, așa că se întoarse acasă fără să fi scăpat de durerea de dinți.

Odată ajunsă acasă, dintele începu să se umfle tot mai tare, astfel încât biata mamă Capră fu nevoită să stea în pat toată ziua. Plictisite, căprițele se săturară să o vadă culcată:

— Cum rămâne cu joaca? Cum rămâne cu prăjiturile?

Într-o după-amiază, în timp ce mama Capră dormea adânc, se furișară în camera ei și hotărâră să îi scoată dintele.

— Trebuie să ne mișcăm repede și pe nesimțite! zise Cori Capră.

Legară bine o ață de dintele bolnav, iar celălalt capăt al aței îl legară de clanța de la ușă. Cici Capră aștepta lângă ușă, iar când ceilalți îi dădură semnalul o trânti cât putu de tare.

Dintele bolnav sări imediat afară și odată cu el dispăru și durerea mamei Capră.

Spre seară, mama Capră pregăti o prăjitură aromată și, în timp ce aceasta era la cuptor, se jucă de-a v-ați ascunselea prin grădină cu căprițele ei.

